

İlgili Kanun / Madde
4857 S.İşK/57

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2007/18327
Karar No. 2008/10173
Tarihi: 24.04.2008

- YILLIK İZİNİN İBRANAMEDE YER ALMASI
- İBRANAMEYLE SAVUNMANIN ÇELİŞMESİ
- YILLIK İZİN HAK EDİLDİĞİNİN KABULÜNÜN GEREKMESİ

ÖZETİ: Davalı, yıllık izin ücreti yönünden ibranameye dayanmış ve ibranamede yıllık izinden de söz edilmekte ise de, bilirkişi raporuna itirazında bu dönemin yıllık izin hesabında nazara alınmayacağı şeklindeki savunması ile çelişkiye düşmüştür. Bu nedenle davacının anılan dönem için yıllık izin alacağına hak kazandığının kabulü yerinde ise de, hükme esas bilirkişi raporundaki hesaplama hatalıdır.

DAVA: Davacı, fark kıdem tazminatı, kıdem tazminatı eksik ödenen izin alacağı, ikramiye ile hafta ve bayram gündeliklerinin ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır. Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hâkimi S.Tok tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı, hizmet akdinin yaşlılık aylığına hak kazanması nedeniyle son bulduğunu, davalının kıdem ihbar tazminatı ve diğer işçilik haklarını öderken alt işverende geçen dönemi nazara almayarak eksik Ödemede bulunduğunu ileri sürerek, alt işveren dönemine ilişkin ihbar, kıdem tazminatı farkı, ikramiye, genel tatil ve yıllık izin isteklerinde bulunmuştur.

Davalı davanın reddine karar verilmesi gerektiğini savunmuştur.

Yargıtay Kararları

Mahkemece davacının alt işverende geçen hizmet süresi için de ödeme yapıldığı, sadece anılan döneme ait yıllık izin ücretinin ödenmediği gerekçesiyle diğer isteklerin reddiyle yıllık izin isteğinin kabulüne karar verilmiştir.

Karar davalı tarafından temyiz edilmiştir.

Taraflarca dosyaya sunulan deliller; Toplu İş Sözleşmesi davacıya ait şahsi dosyasıdır.

Davacının 22.11.1984–1.3.1987 dönemi davalının alt işverenin işçisi olarak, 1.3.1987-13.8.2004 tarihleri arasında da davalı işveren işçisi olarak çalıştığı, alt işveren işçisi iken sendika üyesi olmadığı, hizmet akdinin feshinden sonra alt işveren döneminin kıdem tazminatı hesabında nazara alındığı ancak, anılan dönem için yıllık izin ücretinin ödendiğinin kanıtlanmadığı anlaşılmaktadır.

Davalı, yıllık izin ücreti yönünden ibranameye dayanmış ve ibranamede yıllık izinden de söz edilmekte ise de, bilirkişi raporuna itirazında bu dönemin yıllık izin hesabında nazara alınamayacağı şeklindeki savunması ile çelişkiye düşmüştür. Bu nedenle davacının anılan dönem için yıllık izin alacağına hak kazandığının kabulü yerinde ise de, hükme esas bilirkişi raporundaki hesaplama hatalıdır. Şöyle ki; dava konusu dönem olan 1984–1987 yılları arasındaki alt işveren döneminde davacının sendika üyesi olmadığı çekişmesizdir. Buna göre, davacının bu dönem için kazandığı iki yıllık izin süresi 1475 s. Kanun hükümlerine göre hesaplanması gerektiğinden, 24 gündür. Davacının bu süre üzerinden hesaplanacak yıllık izin ücretinin kabulü gerekirken, hatalı hesaplama yapan bilirkişi raporuna dayanılarak hüküm kurulması doğru değildir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 24.4.2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.